

день, и чийто смисълъ не можеше да се проумѣе.

Азъ скочихъ, отидохъ до вратата. Мина една кола съ содени шишета. Въ съседната бръснарница едно канарче се убиваше да пѣе. Деньтъ не бѣше веселъ, ей Богу!

Следъ малко градскиятъ часовникъ удари два, учрежденията се отваряха. Тръгнахъ да върша работата си и скоро всичко се изтри отъ съзнанието ми.

Привечерь дъждътъ престана. По главната улица се размърдаха хора. Предъ читалището блесна глобусъ, представлението за гарнизона и за учащи бѣ почнало рано, Вечеряхъ, и понеже нѣмаше, какво да се прави, тръгнахъ и дълго скитахъ изъ каменливитѣ криви улички. Преди да се прибера, отбихъ се отново въ ресторана, да пия кафе и да мине време.

Представлението бѣ свършило и артиститѣ вечеряха. Уморени, но още възбудени, съ неизчистенъ напълно гримъ, сега тѣ бѣха по-малко шумни. Къмъ тѣхъ се бѣха прикомандировали двама поручици, които сжщо вечеряха и поржчваха питиета и цигари. Полека-лека настроението се по-